

за обръщеніе-то на милліоны отъ язычници-тѣ, кои-то не знаяхъ нищо за Христа. Наистиннѣхъ Лютеръ въ свое врѣме говореше вече много за обръщеніе-то на язычници-тѣ, и въ 1556 годинѣ дѣйствително 14 Протестански Миссіонери отидохъ отъ Женевѣ въ Америкѣ, както и малко по-послѣ ся направи отъ Парижъ единъ опытъ въ Бразиліѣ подъ съдѣйствіе-то на Адмирала Колигну; но тѣзи начатъци не бѣхъ сполучни, и за по-обширны Миссіонерски прѣдпріятія, врѣме-то не е было още дошло. Герцогъ *Ернестъ Благочестивыйтѣ* отъ Готѣ (+1692) захванъ да размышлява за распространіе-то на Лютеранско-то ученіе и по другы страны. Въ Руссіѣ той пріе позволеніе за свободно-то испълненіе на Лютеранско-то богослуженіе. Той встѣпи въ писменно сношеніе съ Антиохійскій Патріархъ, и въ 1663 годинѣ проводи единъ посланикъ въ Египеть, за да отиде отъ тамъ въ Абиссиніѣ, тѣй сѣще и поддържаше прѣзъ едно врѣме единъ Абиссинецъ при двора си, но при всичко това, не е можалъ да свърши много. По ревностно отъ Скривера и Спенера прѣдпріе распространіе-то на Христіанство-то между язычници-тѣ Баронъ *Юстиніанъ отъ Велсѣ*, единъ бѣжанецъ отъ Австріѣ. Той прѣдаде въ 1664 годинѣ на Протестанско-то народно собраніе въ Регенсбургъ едно прошеніе въ кое-то прѣдложи учрежденіе на едно общество Исусово, кое-то между правовѣрны-тѣ богословы причини голѣмѣ соблазнъ; и понеже това прѣдложеніе ос-